

Akademický rok 2023/2024

Bakalářská práce – posudek oponentky

Jméno a příjmení studentky: Iveta Kynclová

Název práce: Propojení

Slovní hodnocení:

Jako oponentka práce jsem do procesu tvorby Ivety nijak nezasahovala a Iveta nevyužila ani nabídky na konzultaci. Iveta pracuje z mého pohledu naprosto samostatně, což oceňuji.

+

Práci Ivety jsem měla možnost sledovat již od střední školy a vidím tak velký posun v její tvorbě. Z jejího textu však cítím trochu strach a nejistotu, až příliš často (celkem desetkrát) se zde toto slovo objevuje a dozvídám se tak, z čeho všeho má Iveta strach. Cítím tak, že její tvorba je převážně protkána různými obavami a tato práce se tak pravděpodobně bude nést ve stejném duchu. Bude tak částečně pojednávat o překonávání strachu z práce s materiálem, strachu z tvorby vůbec a překonávání sebe sama. Není tomu tak dávno, co jsem Ivetě psala posudek na její maturitní práci a musím říct, že odklon od přírodních materiálů k pneumatikám mě překvapil. Obdivuji, že Iveta dokázala vykouzlit z tohoto až odpudivého materiálu spirálu, která ve mně vzbuzuje pocity klidu a míru, proces točení se dokola a cirkulování je mi totiž velmi blízký, možná i sama Iveta nevědomky do pneumatik stočených dokola promítá věčné opakování se a točení se v životě. Vidíme zde začátek a konec, ale marně hledám nějaký smysl v tom, kde dílo začíná a končí nebo nějaký řád. Možná, kdyby se postupem času spirála rozpadala a točil by se v ní tak nějaký příběh, jak Iveta popisuje, dávalo by mi dílo větší smysl, což v náhodném navazování pneumatik moc nevidím. Iveta tak spíše klouže po povrchu a do tvorby se příliš neponoří. Chybí mi nějaká skica, proces či přípravná fáze, kde bych tušila počátek všeho toho točení. Dílo mi tak připadá jako spadlé z nebe, ustrašené a bojící se vystoupit do prostoru nějakým větším gestem či monumentálností. Spojování pneumatik pouze přiložením k sobě mě ničím neruší, naopak si myslím, že každý další materiál by byl přítěží. Na rozdíl od severského autora Villu Jaanisooa nevidím, že by si Iveta materiál podmanila, i když dílo Ivety, na rozdíl od tohoto seveřana, je mi svou minimálností velmi sympatické. V díle tušíme snahu o následování minimalistů, kteří si podmaňují průmyslové prefabrikáty a jejich zmnožením vytvářejí zcela nové prostorové struktury, což by slušelo i práci Ivety, mnohonásobně větší zmnožení či lepší práce s prostorem. Bohužel z díla necítím labilitu ani adrenalin, který je popsán v zadání, zde shledávám snad největší kámen úrazu,

spirála poklidně vypráví příběhy motorkářů a nepůsobí na mě ani trochu labilně, ale stabilně a jistě, jako když motorkář lehce klouže po vesnických silničkách. Spíše bych se přiklonila k vytvoření labilní instalace, jakou bylo možné vidět v nově otevřených automatických mlýnech v Pardubicích, kde jsem pocit lability opravdu měla. Myslím, že dílo ale dobře reflektuje naši dobu, kdy jsme zaplaveni odpadem a recyklace je na denním pořádku, což se odráží i v umění. Nevím, jak bude vypadat výsledná práce a jak na mě bude působit instalace díla v prostorách fakulty a těším se tak na její finální podobu a nechám se překvapit výstupem, který bude doufám propracovanější a monumentálnější než model.

Otázky k rozpravě:

Jak by bylo možné do díla dostat více lability?

Jaké prostředí by bylo nejvhodnější pro instalaci díla?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

D

Posudek vypracoval(a):

MgA. Zuzana Bartošová

Datum: 27.5. 2024